

ZABORAVLJENI NAPEV

Klavir koji dira jedna ruka bona
sija kroz suton prepun crvenila,
a glavni napev, tih i ljupkog tona
ponesen létom laganoga krila,
oprezno kruži, lakši nego svila,
sobom gde dugo mirisaše Ona.

Šta želi ova iznenadna zipka
koja san nosi mome jadnom biću?
I zašto mene, blaga Pesmo gipka,
tvoj neodlučni mili refren pipka
što će izdahnut hrleć ka vrtiću
kroz prozor u kom leluja se čipka?

SENTIMENTALNA ŠETNJA

Predvečerje rasu zrakove poslednje
i vetar zanjihla sve lopoče blede;
veliki lopoči koje trska dirne
žalosno sijahu iznad vode mirne.
Ja tumarah saman, šecuć ranu svoju
duž jezera tamnog i po perivoju
gde nejasna magla otpoče da vaja
grdnu mlečnu avet prepunu očaja
i čiji plač prenu glas divljih pataka
što krilima staše da biju iz mraka
u tom perivoju gde tumarah saman
šecuć ranu svoju; i kao plašt taman
noć duboka poče utapat poslednje
zrakove večernje u talase blede
i lopoče, koje trska katkad dirne,
ogrōmne lopoče iznad vode mirne.

MESEČINA

Vaša je duša pejzaž kojim sporo
idu često maske šarene bez broja,
svirajući na lutnji i plešuć i skoro
tužne pod odelom punih čudnih boja.

I slaveći tako sve tiho u molu
pobedničku ljubav i životne bune,
one kao da se predaju svom bolu,
a pesma se sleva sa blistanjem lune,

s čistim zrakom lune prelepe i sive
što čini da ptice spavaju u tršću
i da vodokoci sred noći ožive,
po mramoru hladnom da jecaje pršću.

*Preveo
Kolja Mićević*

miris jeseni

SEPTEMBAR

Septembar opet gleda u naše dveri
kroz zavesu od zlatnog lišća. Let

njegov, u nameri jasnoj, smeri
početku samom. Jāra gubi zalet

što ga je još od leta davnog
pod okriljem čuvala kao cvet

čije latice, obrisi žića tavnog,
zaboravljene sada napuštaju svet

PROĐE LETO

Prođe leto! kō nevidljivom rukom
presadeno u neki drugi predeo

planete. Ponekad, snažnim zvukom,
nebo jesen najavi. O, zar je vredeo

kratki (duboki) zanos letom? Taj
usklik, mišljajmo, trajaće večno

ali sad doznajemo: sve gubi sjaj
i svaki trenutak živi u nama oprečno

MIRIS JESENI

Kaplju gusti mirisi jeseni
po preobilju koje sve više
ljubi težinu bogatog zrenja
u svemu. Priroda sve promeni
u plod i cvast. O, u svemu diše
moć kojom zapoveda i menja.

PALETA JESENI

Jesen, ogromnim korakom (kao
zaneti slikar), gazi kroz vreme
noseći, pod pazuhom, paletu
prepunu boja. O, niko nije dao,
kao jesen, tako slatko breme
i lepši pozdrav minulom letu.

DOISTA JESEN

Doista jesen, moja draga,
prolazi (dodirujući nas!)
dok udišemo budućeg voća
prisutnost svu. Bez traga
zalazimo u nju. Oko nas
mir. Nestaje naša punoća!

Ljubav

LUTKE

Iz epruvete prohoda
smrt

Zaptivač uze zrak

U sluhu postadosmo
rak

Stidno za trave

Razgrnuh pepeo kuće
i pronađoh materiju
lutke

ČEŽNJA ZA MLAZOM

Zasvijetli u tajni
Nastani se u sluhu

Oči u oluji
oblik u varci
Živi suluda sreća
samoće

Od kako znam
putuješ
između osmijeha
i smrti

LJUBAV

Zalazi sunce u prahu
Slijepa prašina

Od lika tačke
vazduh gori
Šuma se umori

Daleko nas je odvela sreća
obećavajući
da nećemo biti sami

ZABORAVLJENA PRAŠINA

Ne može se dotaći srž
iako si blizu

Žedna je glad u pustinji
a ti samo kost i koža

CRNA TAČKA

Izađe iz zemlje i vode
Hoće da bude
crna tačka

Stvari nas vide
u sjemenu

Šopstveno nas milje mrvli
Niko prvi

Svak hoće bog
u svom vremenu

OTROV

Prepoznao pepeo u nemiru
i tjeskobi tačke

Gonjeni u odsutnosti
gonitelje otrovaše

Otrov se pruruši
u vedrini
tajnih minerala